

sat nærmere regler for hvilken myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelser vedrørende disse anmodninger. Efter disse regler er det den lokale told- og skatteregion, der har kompetencen, medmindre den skattepligtige er en person. I så fald har den kommunale skattemyndighed kompetencen.

Afskrivningslovens § 51 har virkning fra og med indkomståret 1999. Denne ikrafttræden er imidlertid ikke hensigtsmæssig for så vidt angår ændringen af kompetencen fra Ligningsrådet til den skatteansættende myndighed. Anmoder en skattepligtig om tilladelse vedrørende indkomståret 1998 og 1999, skal anmodningen vedrørende 1998 således behandles af Ligningsrådet, medens anmodningen vedrørende indkomståret 1999 skal behandles af den skatteansættende myndighed.

Med en ikrafttræden, der i stedet er knyttet til et bestemt tidspunkt, er det uden betydning for, hvem kompetencen tilkommer, hvilket indkomstår anmodningen vedrører. Tilsvarende har afskrivningslovens § 52 om efterfølgende afskrivninger og de tilsvarende regler om efterfølgende nedskrivninger i varelagerloven og husdyrbeskatningsloven virkning for anmodninger indgivet fra og med den 1. januar 1999. For så vidt angår anmodninger om efterfølgende afskrivninger er reglen herfor fastsat i afskrivningslovens § 54, stk. 6.

Der foreslås en lignende overgangsregel i afskrivningslovens § 54, stk. 6, for anmodninger efter afskrivningslovens § 51. Reglen går ud på, at skatteministerens kompetence efter afskrivningslovens § 51 tillige omfatter ansøgninger vedrørende indkomstår forud for 1999 efter den tidligere afskrivningslovs § 34, som indgives den 1. januar 2000 eller senere.

Herved opnås, at alle anmodninger, der indgives efter den nævnte dato, behandles efter de foreslåede regler. På den måde sikres det, at der i en årrække ikke vil gælde to sideløbende regelsæt afhængig af, om anmodningen om tilladelse til at foretage afskrivning vedrører indkomstår før 1999 eller 1999 og senere indkomstår. For anmodninger indgivet inden den 1. januar 2000 er det fortsat afgørende for, hvilken myndighed, der skal behandle anmodningen, om den vedrører indkomståret 1999 eller et tidligere indkomstår.

Til nr. 30

For bygninger, der har været omfattet af pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget i perioden 1. januar 1982 - indkomståret 1990, udgør bygningens anskaffelsessum som pristalsreguleret i perioden afskrivningsgrundlaget for indkomståret 1999 efter gældende regler, ligesom den samme pristalsregulerede

anskaffelsessum udgjorde afskrivningsgrundlaget for indkomståret 1998 efter den tidligere afskrivningslov.

I afskrivningslovens § 56, stk. 1, er fastsat, at samtlige afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger og forlods afskrivninger, der efter de hidtil gældende regler er foretaget for indkomståret 1998 eller tidligere indkomstår, indgår ved opgørelsen af foretagne afskrivninger efter afskrivningsloven. Det er endvidere fastsat, at de nævnte afskrivninger medregnes ved opgørelsen af fortjeneste eller tab efter denne lov. I afskrivningslovens § 21 er fastsat, at ved salg af bygninger eller installationer, hvorpå der er afskrevet efter § 14 eller § 15, medregnes genvundne afskrivninger og tab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for salgsåret efter reglerne i stk. 2 - 6, der jf. lovforslagets § 1, nr. 16, bliver stk. 2 - 7, medmindre § 24 finder anvendelse.

Med affattelsen af § 21, stk. 1, er det ikke tydeligt, at der også skal ske beskatning af genvundne afskrivninger af bygninger og installationer, der er afskrevet efter bestemmelser i afsnit IV i den tidligere afskrivningslov. Det skyldes, at der i afskrivningslovens § 21, stk. 1, kun er henvist til bestemmelser i den gældende afskrivningslov. Afskrivningslovens § 56, stk. 1, skal sikre, at foretagne afskrivninger for indkomstår forud for 1999 skal anses for foretagne afskrivninger ved opgørelsen af genvundne afskrivninger og tab efter eksempelvis afskrivningslovens § 21. Uanset bestemmelsen i afskrivningslovens § 56, stk. 1, er det ikke tydeligt, at beskatning af genvundne afskrivninger og fradrag for tab også skal gælde for bygninger m.v., hvorpå der er afskrevet efter afsnit IV i den tidligere afskrivningslov og afskrivninger foretaget efter statsskattelovens 6, litra a.

I lovforslagets § 1, nr. 18, fastsættes, at der på en bygning, hvorpå der er foretaget afskrivning efter afskrivningslovens § 14, kan opnås nedrivningsfradrag ved nedrivning.

Det foreslås derfor ved en ny bestemmelse i afskrivningslovens § 56, stk. 2, fastsat, at afskrivningslovens § 21 og § 22 også finder anvendelse for bygninger og installationer, hvorpå der efter den tidligere afskrivningslovs afsnit IV, jf. lovbekendtgørelse nr. 932 af 24. oktober 1996 eller statsskattelovens § 6, litra a, er foretaget skattemæssig afskrivning. Henvisen til statsskattelovens § 6, litra a, skyldes, at før indkomståret 1999 skete afskrivning på bygninger på lejet grund samt ejendomme, hvorpå der hviler en hjemfaldsforpligtelse eller anden forpligtelse af lignende art, i en række tilfælde efter statsskattelovens § 6, litra a. I afskrivningslovens § 26, stk. 2, er fastsat, at bestemmelsen i afskrivningslovens § 21 finder til-